

Jan Willem Roosenbrand - 22 juni 2014

Thema: bid voor de stad waarheen de HEER je heeft weggevoerd.

Votum

Groet

Amen

LvK 284

Richtinggevende woorden: Romeinen 12:9-21

LvK 481: 2 4

Gebed

Praatje met de jongste kinderen

Gez 168

Lezing Jeremia 29: 1-14

Preek over vers 7

Opgejaagde christenen zeggen tegen ons: "Bid voor ons en ons land". Voor onze regering en onze vervolgers.

We willen niet weg, maar blijven voor de anderen. Zijn ambassadeurs. We bidden voor onze stad, we verlangen naar bloei van ons land.

Dichter tegen bedoeling van Jeremia 29 aan dan ons gebruik: solidariteit met de wereld. Dan is Jeremia 29 niet meer dan bevestiging van het idee dat deze wereld ons thuis is en dat we gewoon Nederlander moeten zijn, punt.

Verplaats je in een andere situatie: Vijandschap, verdrukking, vluchtelingen, wanneer weer terug naar huis?

Thema van integratie in nieuwe samenleving.

Ben je Syriër of Libanees of christen? Of allebei?

Word je als christen vervolgd of als Syriër?

Benadruk niet ons christen zijn maar ons lijden met de andere Syriërs mee onder de terreur van ISIS. Islamic State in Iraq and Syria.

Tijd van Jeremia.

Ballingschap, verplichte verhuizing naar Babel = Iraq.

De eerste lichtung is weg, de bovenlaag.

Jeruzalem bestaat nog en er zijn (valse?) profeten die spoedige terugkeer voorspellen.

Ze willen onder het oordeel uit. Het is een vergissing, God kan dit niet bedoelen. Morgen is het over. Behoud je eigen cultuur, sla je wortels niet te diep. Je moet morgen weer naar huis.

Nee, het is menens, 70 jaar. Drie generaties.

Babylon is jouw stad.

Bid voor die stad.
Zoek de vrede en de bloei.

Voor Babel! De vijand. De bedreigende wereld.
Verwarring.

Wat wil God?
Hij heeft ons weggevoerd.
Ook in het oordeel regeert hij.
Uiteindelijk wil God vers 11.
Maar dat is door het oordeel heen.
Alleen als je hem weer werkelijk zoekt.

Dan komt er een grote toekomst. Vers 14.

Maar ondertussen is God via dit oordeel ook ten gunste van Babel bezig.
Je mag een zegen zijn voor de stad.
Bid voor je vervolgers.
Kijk met Gods ogen naar je omgeving.
God wil je gebruiken om je vervolgers te zegenen.

Dit is niet ons thuis, maar ondertussen leven we alsof het ons thuis is en verspreiden we de zegen van God. Vragen we om zijn zegen.

De grote les van vervolgde christenen die bidden voor hun omgeving.
Ze leven voor de toekomst van de terugkeer van Jezus. En hebben dáárom hun handen vrij voor hun landgenoten.

Dat doen vervolgde christenen op veel plaatsen (maar soms grijpen ook zij naar de wapens begrijpelijk maar helaas).

Groningen en Nederland is niet onze toekomst.
Maar God wil ook Groningen zegenen via ons.
Daarom bidden we voor de stad.
Daarom doen we mee met de stad en zoeken we de bloei van Groningen.
Want voorlopig ligt ons leven hier.

Is dat niet riskant? Dat we zo wortelen in onze samenleving dat we niet meer anders zijn, maar vooral gelijk?
Ja, maar het andere risico is dat we de wereld hebben afgeschreven en ons terug trekken in ons kringetje. En God heeft grotere plannen.

Het geheim voor een ambassadeur ligt in verbondenheid met zijn thuisland, rapportage aan zijn eigen regering.

Het geheim ligt hierin dat we als inwoners van dit land dichtbij de mensen om ons heen leven en de lijnen kort houden met God en zijn Koninkrijk dat komt.

LvK 37: 1 2

Gebed.

Collecte

LvK 293

Zegen

Amen